

گروه تلویزیون: موسیقی قرار است نقش فضا سازی را در آثار داشته باشد و ایجاد حس و تاثیر گذاری در روایت کند. گاه موسیقی خود در یک اثر صاحب شخصیت می شود و بدون آن نمی توان آن کار را تصور کرد. حبیب خزایی فر آهنگساز است که کارهایش معمولاً این ویژگی را دارد. او که بیشتر در این سال ها همراه محمدحسین مهدویان بوده در فیلم هایی مثل «ایستاده در غبار»، «ماجرای نیمروز»، «ماجرای نیمروز: رد خون»، «لاتاری»، «درخت گردو» و «شیشلیک» برای آثار این کارگردان آهنگسازی کرده است. او همچنین تاکنون قطعات موسیقی زیادی را برای سریال ها و آثار سینمایی ساخته که «جایی برای فرشته ها نیست»، «مدیترانه» و سریال هایی مثل «شاهرگ» و «ممنوعه» از آن جمله اند. این آهنگساز شناخته شده ی حوزه ی سینما هم اینک در سریال «زخم کاری» حضور دارد که درباره ی ساخت موسیقی این سریال و همچنین همکاری با محمدحسین مهدویان با او به گفت و گو نشستیم که در ادامه آمده است.

با توجه به اینکه آهنگسازی آثار محمدحسین مهدویان پیش از این هم با شما بوده است المان هایی که معمولاً ایشان قبل از کار به شما می گوید برای هر کار مشابه است یا اینکه مختص به هر کاری شاخصه های متفاوتی را می گویند؟

کار به کار متفاوت است یعنی مختص به هر کاری راجع به آن با هم صحبت می کنیم. معمولاً هم از شروع فیلمنامه یا از همان طرح داستان با هم گپ می زنیم تا ببینیم که باید چه کاری را انجام دهیم و چطور بهتر در می آید.

برای سریال «زخم کاری» مهم ترین المانی که مدنظر ایشان بود تا کید بر استفاده از ساز غربی بود؟ چرا که این کار را خیلی نمی توان بر پایه موزیک ایرانی تعریف کرد.

فضای این کار یک مقدار فضای جدیدی بود و به طور کلی این مدل فیلم در اینجا خیلی کمتر کار شده و از طرفی با کارهای قبلی ایشان هم خیلی متفاوت بود. من هم با توجه به این، تصمیم گرفتم تا کار متفاوتی ارائه دهم و این سبک داستان فیلم می تولید که به سمت چنین موسیقی بروم تا موسیقی یک مقدار هم فضای غربی پیدا کند.

گیتار برقی و درامز که غالب بر این فضا است را به دلیل ابهامی که لازمه متن بود استفاده کردید یا از نظر شما تداعی خشونت و فضای سیاه دارد؟

بیشتر به دلیل فضای خشونت و فضای تاریکی که دارد از این ساز استفاده کردم. این کار را با محمدحسین مهدویان و سجاد پهلوان زاده تدوینگر کار و با مشورت یکدیگر انجام می دهیم، یعنی هر سه به این نتیجه می رسیدیم که اینجا موسیقی می خواهد یا نمی خواهد. در چند قسمت اول، من برای همه ی سکانس هایی که احساس می کردیم موسیقی می خواهد موسیقی ساختم و قسمت به قسمت که پیش می رفتیم برای بعضی از سکانس ها از همان ترک ها استفاده می شد و برای بعضی از سکانس ها هم که احساس می کردیم به موسیقی جدیدی نیاز دارد، قطعه ای جدید تولید می شد. این کار با هماهنگی مهدویان و سجاد پهلوان زاده انجام می شد، یعنی ما سه نفری با هم

مشورت می کنیم. در واقع برای سکانسی که موسیقی می خواهد پیشنهادهای همدیگر را می شنویم و اگر هر سه روی آن اتفاق نظر داشتیم آن وقت بر روی آن سکانس موسیقی می گذاریم. بعضی از سکانس ها بدیهی است که موسیقی می خواهد اما بعضی سکانس ها پنجاه، پنجاه است که با مشورت یکدیگر این کار را می کنیم در نتیجه نظر نهایی را محمدحسین مهدویان می دهد.

در ایران بیشتر این جور روال است که موسیقی برای آثار با توجه به گونه و ژانر ساخته می شود اما به نظر می آید که در کار محمدحسین مهدویان این رسم این طور است که موسیقی خود باید تاثیر مجزایی داشته باشد و منفک شود؛ در واقع لزوماً به کمک نیاید و خود هویت داشته باشد. که ما این را در «ماجرای نیمروز» و خاصه «زخم کاری» با قاطعیت می بینیم. شما که آهنگساز هستید تحلیلتان در این باره چیست؟

معمولاً موسیقی برای محمدحسین مهدویان در آثارش کار کرد جدی دارد و دوست دارد تا موسیقی شنیده شود اما نه اینکه ساز مخالف بزند، یعنی در همان جهت فیلم باشد. در واقع هم به فیلم کمک کند و هم خود موسیقی یک شخصیت داشته باشد. بیشتر دوست دارد که موسیقی ملودیک باشد و در ذهن مخاطب بماند. او اهل موسیقی پرکننده ای که در فیلم خیلی شنیده نشود و برای مثال خیلی انتزاعی باشد نیست. دوست دارد تا موسیقی شنیده شود و کار کرد داشته باشد اما همان طور که گفتم در جهت کمک به فیلم که اتفاقاً در این زمینه خیلی هم وسواس دارند.

از نظر شما موسیقی می آید تا کاستی را بپوشاند یا اینکه می آید تا خودش روی قصه ردی بیندازد؟ چرا که عده ای اعتقاد دارند که برای پوشاندن کاستی ها بیشتر از موسیقی استفاده می شود.

معمولاً این طور است که موسیقی می آید تا یک سری از احساسات را تقویت کند و حداقل در کارهای محمدحسین مهدویان که ساخت

گفت و گو با حبیب خزایی فر؛
آهنگساز کار جدید محمدحسین مهدویان

ساخت موسیقی را بعد از خواندن رمان

زخم کاری

MORTAL WOUND

شروع کردم

در تلویزیون به من اجازه ندادند تا اسم سازها را در تیتراژ بزنم!